

[Torben Rechendorff]

Med de reservationer skal vi gerne aktivt gå ind i en hurtig behandling af de to lovforslag.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal på den konservative gruppes vegne komme med nogle betragtninger om lovforslag nr. L 335. Vi er enige i, at det er fornuftigt at lovfæste den frivillige repatrieringsordning, der er for flygtninge, og som i dag hviler på et aktstykke. Jeg vil gerne understrege, at vi fortsat vil støtte, at flygtninge kan vende tilbage til deres hjemland. Det vil vi gøre, for det er fornuftigt både for flygtningene og for det danske samfund.

Det er sådan, at den tidligere regering fremsatte et forslag om repatriering. Det blev ikke behandlet. Dette forslag byggede i vid udstrækning på et aktstykke fra 1990. Det foreliggende forslag går derimod langt videre. Beløbene er markant forhøjet, og vi vil i udvalgsarbejdet grundigt vurdere, om dette er rimeligt. Lad mig eksempelvis nævne, at maksimumsbeløbet pr. familie på 25.000 kr. jo har en ganske anderledes større købekraft i de lande, der er tale om ved repatriering. Derfor mener vi også, at det grundigt må overvejes, om det er rigtigt at give mulighed for at tage folkepensionens grundbeløb med uanset beløbets størrelse. Jeg mener, det er relevant at lægge et loft her.

Det er vigtigt, at tilskudsbeløbene tilpasses levevilkårene i hjemlandet. Tidligere flygtninge skulle jo ikke gerne blive en overklasse i deres hjemland på grund af økonomisk støtte fra Danmark.

Fortrydelsesretten har Det Konservative Folkeparti altid været imod, og det er vi fortsat. Vi finder, at det er en delvis udhuling af selve begrebet flygtning: hvornår er man flygtning, og hvornår er man ikke flygtning?

Jeg må så tilføje, som det allerede er fremgået af debatten her, at flygtninge i dag kan tage på besøg i deres hjemland og på den måde vurdere, om de ønsker at vende fast tilbage, når de ad den vej har set på forholdene i deres hjemland.

Helge Adam Møller (KF):

Efter den 5 timer lange, spændende og inspirerende debat har vi delt ordførerskaberne lidt her i Det Konservative Folkeparti, så vi er to mand og en kvinde på talerstolen.

Jeg skal gøre det meget kort. Først til lovforslag nr. L 333, forslaget om, at kommuner skal have mulighed for at tilvejebringe og drive asylcentre og flygtningelandsbyer. Det synes vi er et udmærket og et godt forslag, som vi kan tilslutte os. Det er et led i uddelegering, nærhedsprincip kunne man næsten kalde det, det ville vi have kaldt det for 3 uger siden. Det er et led i det kommunale selvstyre, man kunne også kalde det en slags kommunal privatisering. Vi synes, det er et godt forslag.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at der er et par kommuner – det er nok ikke så mange i starten – men er der et par kommuner, der vælger at gå ind og prøve dette nye, vil det selvfølgelig give nye tanker og ny inspiration med hensyn til måderne at gøre noget på, sådan som det har været gjort fantastisk godt og effektivt af Røde Kors gennem mange år. Men det er vel altid sådan, at det, at der kommer flere entreprenører på et enkelt område, måske kan inspirere nogle af dem til at gøre det på en lidt anden måde og dermed gøre det endnu mere effektivt. Så vi kan tilslutte os forslaget.

Lovforslag nr. L 337 om nævnet for etnisk ligestilling er baseret på en folketingsbeslutning, som vi også stemte for den 18. juni sidste år. Vi synes, det er rigtigt, at man laver et sådant nævn. Det skal inddrages i de flest mulige sider af samfundslivet, og det skal have som opgave – vel den vigtigste – at synliggøre og modvirke forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse. Det synes vi er nogle gode og rigtige formål. Vi synes, sammensætningen er afbalanceret og fornuftig, og vi kan kun ønske nævnet alt muligt held i det arbejde, det skal gøre i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg skal senere holde en ordførertale om repatrieringsforslaget, men jeg vil sige til fru Karen Højte Jensen, at jeg tror, vi skal være varsomme med at mene, at købekraften er langt større i de lande, som flygtningene vender hjem til. Jeg ved aktuelt, at der er flygtninge, der er vendt tilbage til Chile, til Sydafrika, og begge steder rækker de danske kroner såmænd ikke stort længere, end de gør i Danmark.

Det er altså en misforståelse at tro, at alle vores flygtninge kommer fra lande, hvor de danske penge er en forfærdelig masse værd.